

[Askjær Jørgensen]

at der sidder i hundredvis af mennesker rundt omkring i ankestyrelser, for de resultater, man kan komme til i ankestyrelserne, er lige så tvivlsomme som dem, man kommer til ude i socialudvalgene, hvor man afgør sagerne.

Hvis man virkelig skal have saneret på dette område, skal man have lavet nogle love, der duer, nogle love, der er præcist formuleret og fortæller, hvad det drejer sig om. Det er vejen frem, hvis man skal væk fra det her. En situation, hvor der ligger 10.000 sager i ankestyrelsen, er selvfølgelig helt, helt utilstedelig. Det fortæller noget om, at de love, der er vedtaget, er forkerte, og det fortæller noget om, at socialdemokratiet har været bannerfører for en lovgivning og en samfundsudvikling, som har været rigtig modbydelig for de svage i samfundet. Det er ikke første gang, vi har været i den situation, at vi kunne slå det fast, det er heller ikke sidste gang, men det er de barske realiteter.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Knap så megen skyld vil jeg lægge på socialdemokratiet, for den lov, der er problemer med, det ved vi, og som giver de mange ankesager, er uhyre vanskelig at fortolke. På den ene side vil vi gerne have kommunalt selvstyre, og når så det går lidt skævt, vil vi gerne centralisere. Så kommer vi i en lidt paradoksal situation. Det er en uoverskuelig lov, det er vi vist enige om alle sammen. Den blev også til i en periode, da vi havde en, troede vi dengang, bedre økonomisk fremtid. Det giver bagslag i dag, men det er altså en gammel sag med, at ankesystemet ikke fungerer. Jeg kan huske, at det har været oppe gentagne gange, også i spørgsmål til ministre, hvor man har svaret, at nu gjorde man noget ved det, nu tog man alle de gamle sager – hvorefter de stakkels mennesker, som havde klaget for ét år siden, blev lagt nederst i bunken, og så blev deres sager lige så gamle.

Det, man kunne gøre ved det, var jo, som der har været talt om nogle gange, at man kunne have begrænset adgangen til at anke. Vi har et par enkelte steder, hvor man ikke kan anke, men må henholde sig til kommunens egen afgørelse. Det synes jeg ville være en dårlig idé. Ankesystemet må være uafhængigt. Det må være retssikkerheden, der gør sig gældende. Det er det, vi skal søge at

fastholde og styrke. Særlig nu – som også fru Alice Faber holdt fast i – i krisetider skal man være opmærksom på, at det fungerer, som det skal, for borgerne. Jeg vil sige til fru Alice Faber: det er ikke noget nyt, det er en gammel sag, at dette ankesystem ikke fungerer. Man ville ikke have en lov, som hviler på et retsprincip, og når man ikke vil det, bliver der problemer. Det vil der blive, fordi afgørelserne i samme sagstype vil blive forskellige fra Rødby til Skagen. Sådan har man ønsket at det skal være, og sådan vil det også være fremover.

Det, som ministeren ønsker at gøre ved det, er at begrænse ankeinstansernes antal – det er væsentligt at holde fast på forskellen – således at man anker til amsankenævnet, og den, der så afgør, om der kan ankes videre, er den centrale ankestyrelse, som ser på sager af principiel karakter. Det synes jeg ikke er en forringelse af borgerens retssikkerhed.

Ministeren har ydermere ønsket at styrke retssikkerheden ved, at man kigger nærmere på lovens bogstav, ved at styrke amsankenævnet med en jurist. Det synes jeg kun man kan være tilfreds med. Vi taler om borgerens ret i det sociale system, og den styrkes ved det her. Det synes jeg er ganske glimrende.

Man kan sige: ja men hvorfor så nedsætte et udvalg samtidig? Det skal vi gøre, fordi der må være noget i vejen med proceduren i selve sagsbehandlingen. Spørgsmålet er også rejst i socialudvalget, og det har vist sig, at der er nogle urimelig lange forberedelsestider, også af sagerne i selve den lokale forvaltning. Det er såmænd ikke så meget de næste to led, det hænger i, det er ude i selve den lokale forvaltning det enkelte sted, den er gal. Jeg synes, det er ganske glimrende, at man får kigget på det og ser, om man ikke kan lave en mere smidig ordning.

Det, som ministeren lægger op til, er ikke en forringelse for borgeren, det er en styrkelse af borgerens retssikkerhed. Ydermere vil han gerne kikke på, hvordan vi får dette system gjort så smidigt, at vi kan arbejde med det.

Jeg ville gerne have haft en anden lovgivning, men det er en helt anden snak. Det skal være en helt anden situation, vi er i, før vi kan gå i gang med det. Det er vanskeligt at forvalte, og nemmere bliver det ikke efterhånden.